

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Graziano Garavaldi

Sagsøgt: Ministero della Giustizia

Præjudicielt, spørgsmål

Er princippet om, at enhver har ret til en retfærdig og offentlig rettergang inden en rimelig frist for en uafhængig og upartisk domstol, som er fastsat i artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 6, stk. 1, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og er blevet gjort til et EU-retligt princip ved artikel 6, stk. 3, TEUF, sammenholdt med det princip, som kan udledes af artikel 67 TEUF, ifølge hvilket Unionen udgør et fælles område med retfærdighed, hvor de grundlæggende rettigheder respekteres, samt det princip, som fremgår af artikel 81 TEUF og 82 TEUF, ifølge hvilket Unionen etablerer et retligt samarbejde om civilretlige og strafferetlige spørgsmål med grænseoverskridende virkninger, der bygger på princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser og udenretslige afgørelser, til hinder for nationale bestemmelser som den italienske bestemmelse, der er indeholdt i artikel 5e i lov nr. 89/2001, hvorefter personer, som allerede er blevet tilkendt beløb i form af en »rimelig erstatning« fra den italienske stat som følge af en urimeligt lang sagsbehandlingstid, pålægges en række forpligtelser med henblik på at opnå betalingen samt at afvente, at fristen i den nævnte artikel 5e, stk. 5, i lov nr. 89/2001 udløber, uden at de i mellemtiden kan træffe nogle retslige fuldbyrdesforanstaltninger, og uden at de på et senere tidspunkt kan gøre krav på erstatning for den skade, som er forbundet med den forsinkede betaling, selv i det tilfælde, hvor den »rimelige erstatning« er blevet tilkendt som følge af en urimeligt lang behandlingstid i en civilretlig sag med grænseoverskridende virkninger, eller under alle omstændigheder på et område, som falder ind under Den Europæiske Unions kompetence, og/eller et område, inden for hvilket Den Europæiske Union fastsætter en gensidig anerkendelse af retsafgørelser?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione tributaria di primo grado di Bolzano (Italien) den 21. april 2017 — Rotho Blaas Srl mod Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Sag C-207/17)

(2017/C 277/32)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione tributaria di primo grado di Bolzano

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rotho Blaas Srl

Sagsøgt: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er forordning (EF) nr. 91/2009 om »indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina« ⁽¹⁾ [.] gennemførelsesforordning (EU) nr. 924/2012 om »ændring af forordning (EF) nr. 91/2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina« ⁽²⁾ [og] gennemførelsesforordning (EU) 2015/519 om »indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, som udvidet til også at omfatte importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål afsendt fra Malaysia, uanset om varen er angivet med oprindelse i Malaysia, efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1225/2009« ⁽³⁾ ugyldige/ulovlige/uforenelige med artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994 og afgørelsen af 28. juli 2011 fra WTO's tvistbilægelsesorgan?

- 2) Såfremt forordning (EF) nr. 91/2009 om indførelse af antidumpingtold og [de] hermed forbundn[e] gennemførelsesforordninger (EU) nr. 924/2012 og (EU) 2015/519 erklæres for ugyldige/ulovlige/uforenelige med de nævnte bestemmelser, skal ophævelsen af den antidumpingtold, der blev indført på grundlag af de anfægtede foranstaltninger, da have virkning fra datoen for ikrafttrædelsen af gennemførelsesforordning (EU) 2016/278 ⁽⁴⁾ eller datoen for ikrafttrædelsen af den anfægtede foranstaltning, dvs. grundforordning (EF) nr. 91/2009?

⁽¹⁾ Rådets forordning af 26.1.2009 (EUT L 29, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning af 4.10.2012 (EUT L 275, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens forordning af 26.3.2015 (EUT L 82, s. 78).

⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/278 af 26.2.2016 om ophævelse af den endelige antidumpingtold på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern og stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, udvidet til også at omfatte importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern og stål afsendt fra Malaysia, uanset om varerne er angivet med oprindelse i Malaysia eller ej (EUT L 52, s. 24).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 24. april 2017 —
Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust og Coopservice Soc. coop. arl mod
Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica — Sebino (ASST) m.fl.**

(Sag C-216/17)

(2017/C 277/33)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust og Coopservice Soc. coop. arl

Sagsøgte: Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica — Sebino (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale del Garda (ASST) og Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica (ASST)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan artikel [1], stk. 5, og artikel 32 i direktiv 2004/18/EF ⁽¹⁾ samt artikel 33 i direktiv 2014/24/EU ⁽²⁾ fortolkes således, at det er tilladt at indgå en rammeaftale, hvor

en ordregivende myndighed handler i eget navn og på vegne af andre specifikt angivne ordregivende myndigheder, der imidlertid ikke direkte deltager i indgåelsen af den nævnte rammeaftale;

mængden af de ydelser, som de ordregivende myndigheder, der ikke indgår rammeaftalen, kan bestille ved deres indgåelse af efterfølgende kontrakter baseret på denne rammeaftale, ikke er fastlagt?

- 2) Såfremt spørgsmål 1) besvares benægtende,

kan artikel [1], stk. 5, og artikel 32 i direktiv 2004/18/EF samt artikel 33 i direktiv 2014/24/EU da fortolkes således, at det er tilladt at indgå en rammeaftale, hvor

en ordregivende myndighed handler i eget navn og på vegne af andre specifikt angivne ordregivende myndigheder, der imidlertid ikke direkte deltager i indgåelsen af den nævnte rammeaftale;

mængden af de ydelser, som de ordregivende myndigheder, der ikke indgår rammeaftalen, kan bestille ved deres indgåelse af efterfølgende kontrakter baseret på denne rammeaftale, fastlægges med henvisning til deres sædvanlige behov?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF EØS-relevant tekst (EUT L 94, s. 65).